

I 1969 stiftede jeg **HARESKOV SKOVBØRNEHAVE** med hjælp og støtte fra daværende skovfoged Bjørn Døssing, som den gang var bosiddende i Ravnehus, og hans kone, Karen, som også blev min første assistent. En skovbørnehave var den gang noget nyt i Danmark, og min skovbørnehave, som var den første i Hareskov, mødte fra starten overvældende interesse og opbakning. Vi kunne begynde første dag i skoven med 20 dejlige, glade børn mellem 3 og 6 år – og en venteliste med næsten dobbelt så mange.

Forældrene betroede os børnene hver hverdags formiddag kl. 9:00 i skovkanten bag Hareskov station, hvor de også hentede dem hjem igen kl. 12:00. Den gang arbejdede de fleste mødre hjemme, og mine børn var begyndt at gå i skole. Vi var i skoven året rundt – dog måtte jeg i tilfælde af stormvejr ringe rundt tidligt om morgenen og melde afbud, fordi skoven da var farlig at færdes i. Det skete kun 2-3 gange om året.

Hanne M Simonsen med børnene

"Byggemøde"

Et stykke inde i skoven var indrettet en dejlig lys og åben plads til os med bålplads og "triller". Det var træstammer savet i passende stykker, så vi kunne sidde på dem og bygge med dem, f.eks. et tog eller et teater. Afhængigt af vejret gik vi relativt lange ture – jeg forrest, min assistent bagest og alle vores "unger" i midten. Efterhånden fandt vi nye, spændende pladser rundt om i skoven, f.eks. ved en rævegrav, ved et buskads, som dannede en hule eller ved et træ, hvor vi kunne samle kogler.

En ny plads fik navn efter et af børnene. Hver gang vi skiftede plads (og ofte ind imellem) talte vi børnene, så vi hele tiden havde sikkerhed for, at alle var med.

Hvert barn mødte med en lille rygsæk, som indeholdt lidt mad, en termoflaske med saft eller kakao, regntøj og om vinteren tørre vanter. Legetøj var ”forbudt” – måske bortset fra yndlingsbamsen, som dog måtte sove pænt nede i tasken. Vi byggede og legede med det, vi fandt i skoven – fantasien blomstrede. Der var også sange, sanglege og spændende eventyr, som blev fortalt for et lille tryllebundet publikum. Børnene lærte hurtig at finde og kende forskel på dyrespor af rådyr, harer, fasaner m.v. På grund af den friske luft og de dejlige timer i skoven var der så godt som ingen sygedage. I min rygsæk var der bl.a. en nødhjælpskasse (erhvervet efter et kursus i førstehjælp).

Der er altid råd for en lille næse, der løber

I klatretræet er der god plads

Jeg skrev og fik hver måned trykt en lille ”avis” (som regel på 2 sider), som blev delt ud til forældrene. Her fortalte jeg lidt om, hvad vi havde oplevet i skoven, og hvad vi havde af planer for den følgende tid. Når et barn havde fødselsdag, blev det også nævnet.

I 1971 skiftede min daværende mand arbejdsplads og han, vores 2 sønner og jeg flyttede til Fyn. Skovbørnehaven blev overtaget af min daværende assistent, Ásdis Holberg. Jeg havde den glæde i flere år efter at have forbindelse med og endda besøg af flere hold af tidligere skovbørnehavebørn og deres forældre.

Tekst: Hanne M. Simonsen (tidl. Østergaard)

Fotograf: Kaj Lund Hansen.

Fotografierne er taget fra ugebladet "Hjemmet", nr. 33 fra den 18. august 1970 under overskriften: "Skoven er deres legetøj".